

Δεν θ'αργήσω

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΕΤΣΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΠΟΛΙΣ»

Λίβερπουλ, 1989-2009. Είκοσι χρόνια μετά την ποδοσφαιρική τραγωδία που συντάραξε τη Βρετανία. Ένας άλλος κόσμος, μια άλλη ζωή. Η πόλη αναπτύσσεται δυναμικά, οι αλλοτινοί έφηβοι -η Κέισι, ο Άντι, η Τζέσικα, ο Τζον- μεγάλωσαν, άλλαξαν συνήθειες, προσαρμόστηκαν σε μια ήσυχη καθημερινότητα, απέκτησαν οικογένεια, σταθερές δουλειές. Όλοι; Όχι όλοι. Ο κεντρικός ήρωας, ιδιοκτήτης φωτογραφείου που φυτοζωεί, αναγκάζεται να επιστρέψει νοερά στην εποχή που τα τείχη έπεφταν ή έμεναν ακλόνητα, κατά περίπτωση, για να αντιμετωπίσει τα φαντάσματα του παρελθόντος. Ένα μυθιστόρημα για το τι σημαίνει, μερικές φορές, να είσαι επιζών: να αγωνίζεσαι να προχωρήσεις μπροστά, να ξαπλώνεις κατάκοπος το βράδυ, και το επόμενο πρωί -κάθε πρωί-, ανοίγοντας τα μάτια, να συνειδητοποιείς πως δεν βρίσκεσαι ούτε βήμα μακριά. Πως είσαι ακόμα εκεί.

Οι επτά γάμοι του Έντγκαρ και της Λιουντμίλα

JEAN -CHRISTOPHE RUFIN

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «OPERA»

Όντγκαρ και η Λιουντμίλα. Η συναρπαστική ιστορία της ζωής τους που ξεκίνησε από την πρώτη στιγμή που ειδώθηκαν. «Είναι σε θέση ο έρωτας να χτυπήσει τόσο γρήγορα και τόσο δυνατά;» Όπως φαίνεται από τους ήρωες, μάλλον είναι. Ο συγγραφέας ακολουθεί το ταξίδι των ηρώων σε όλη την υφήλιο, από τη Ρωσία στην Ευρώπη, από την Αμερική στην Αφρική, σε μια χρονική περίοδο που σημαδεύτηκε από τρομερές εξελίξεις αλλά και ταχύτατη πρόοδο από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και έως και τις αρχές του 21ου αιώνα. Όπως καθετί που συγκλονίζει, έτσι κι ο έρωτάς τους δεν ακολούθησε ευθύγραμμη πορεία. Εντάσεις, διαφορές, παρεξηγήσεις και διαφωνίες που οδήγησαν σε ρήξη είναι ορισμένες πτυχές του. Δεν διαρκούν, όμως, πολύ όταν ο έρωτας έχει ριζώσει στις καρδιές των ανθρώπων και έχει φέρει μαζί του τη βαθιά κατανόηση και την αγάπη που ζητά να σφραγιστεί με έναν γάμο. Ή, στην περίπτωση των ηρώων, με εφτά!

Αγόρι Κορίτσι

HELENE DRUVERT

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΚΑΠΟΝ»

Κορίτσι ή αγόρι, έχω το δικαίωμα να ονειρεύομαι πριγκίπισσες και πύργους, αλλά και περιπέτειες δυναμικές. Κορίτσι ή αγόρι, έχω το δικαίωμα να κλαίω, να φωνάζω, να φοβάμαι, να θυμώνω. Κορίτσι ή αγόρι, έχω το δικαίωμα να λέω ΟΧΙ! Σε αυτό το βιβλίο-γροθιά η συγγραφέας και εικονογράφος Helene Druvert, έχοντας αδιαμφισβήτητο ταλέντο και καλή προαίρεση, καταπιάνεται με ένα ουσιώδες θέμα: πόσο σημαντικό είναι να νοιώθεις καλά με την ζωή σου, χωρίς να δίνεις μεγάλη σημασία στην γνώμη των άλλων και στα στερεότυπα.

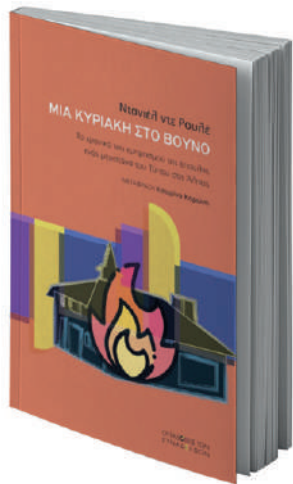

Μια Κυριακή στο βουνό

NTANIEL NTE ROULE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ»

1975. Σε μία από τις κορυφές των ελβετικών Άλπεων, εξαιρετικά δύσκολης στην αναρρίκνησή της, το σαλέ του μεγιστάνα του γερμανικού Τύπου Άξελ Σεζάρ Σπρίνγκερ τυλίγεται στις φλόγες μέσα στη νύχτα. Την επομένη, τα ελικόπτερα φτάνουν πολύ αργά: το σαλέ έχει γίνει στάχτη. Η αστυνομία εξαπολύει διεθνές ανθρωποκυνηγικό, επικηρύσσοντας τους τρομοκράτες, που θεωρεί πως ήρθαν από το εξωτερικό για να καταστρέψουν την κατοικία του Σπρίνγκερ. Η πυρκαγιά αποδίδεται στις βίαιες παρεκτροπές του φοιτητικού κινήματος. Τριάντα χρόνια αργότερα, ο δράστης αυτού του εμπρησμού, ένας άνθρωπος υπεράνω κάθε υποψίας, διηγείται με χιούμορ τις συνθήκες κάτω από τις οποίες οργάνωσε και διέπραξε το «έγκλημά του», σαν μια κυριακάτικη βόλτα στο βουνό...

Όταν ήμασταν μικροί

OLIVER LOVRENSKI

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ»

Τώρα που μεγάλωσα

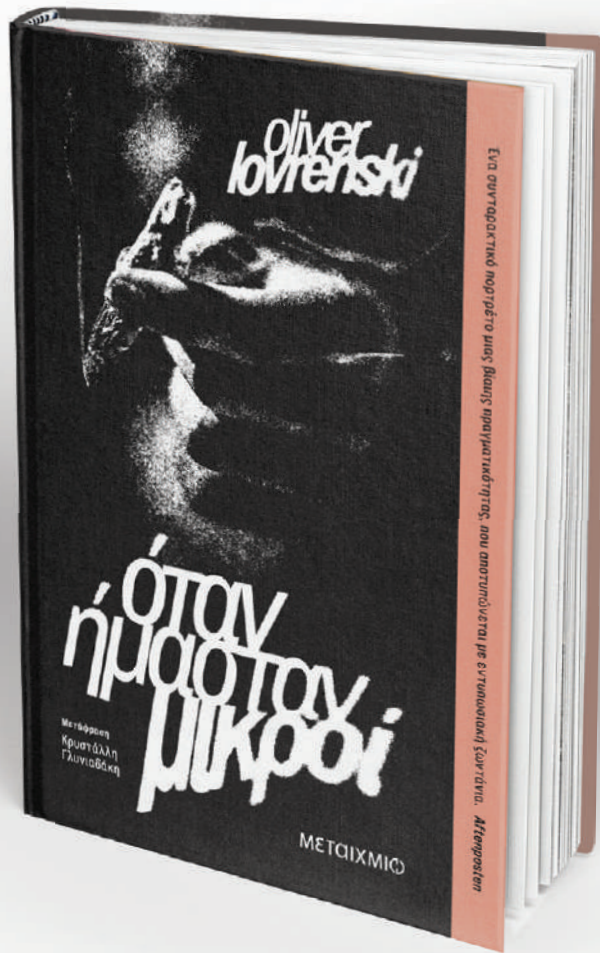
Μπορώ να διακρίνω το ωμό, ακατέργαστο, συγγραφικό ταλέντο που μοιάζει στον Ρόκυ όταν έμπαινε και έριχνε μπουνιές στα παγωμένα κρέατα. Καταλαβαίνω γιατί οι τράπερ και η γενιά που ξυπνά το ταλέντο μέσα της, έχουν το κινητό στο στόμα σαν μεγάλο κομμάτι πίτσα και ραπάρουν, μιλάνε γράφοντας. Μοιράζομαι την ανησυχία των «μεγαλύτερων» για την τεμπελιά στο γράψιμο των ψηφιακών νομάδων αλλά όλο νέα ταλέντα βγαίνουν στον αφρό σαν χελιδονόψαρα. Κατάλαβα με αυτό το βιβλίο πως μια γενιά μπορεί να φωνάξει υπόκωφα και το ωστικό κύμα να σε παρασύρει στο ξεφύλλισμα.

«Λόγω τιμής» αλλά στο πιο σκληρό

Είναι νέοι, μες στην όρεξη, την οργή και τα χάπια. Θέλουν να κατακτήσουν τους δρόμους. Θέλουν όσα δεν είχαν ποτέ. Ο Ίβορ και οι κολλητοί του, ο Μάρκο, ο Γιούνας και ο Αρζάν, είναι δεκάξι χρονών, ζουν ο ένας για τον άλλον, και κατακυλούν όλο και βαθύτερα στη μέθη, τη βία, την παραβατικότητα. Εκεί όμως καταφέρνουν να βρουν το γέλιο και την αγάπη, αποδεικνύοντας πως ο ακατάλυτος δεσμός που τους ενώνει είναι και αυτός που θα τους σώσει. Ένα εκπληκτικό βιβλίο για τη φιλία, το πένθος, τον εθισμό και την επιβίωση στο Όσλο του σήμερα.

Το 2003 μάλλον είχα λίγη χοληστερίνη

Ο Oliver Lovrenski (Ολιβερ Λοβρένσκι), γεννήθηκε στην Κροατία το 2003 και μεγάλωσε στη Νορβηγία όπου και ζει. Το Όταν ήμασταν μικροί είναι το πρώτο του βιβλίο. Μέσα σε έναν χρόνο από την κυκλοφορία του έχει γίνει μπεστ σέλερ στη Νορβηγία και μεταφράζεται σε 15 γλώσσες. Είναι ο νεαρότερος συγγραφέας που κερδίζει το Norwegian Booksellers' Prize, έχει τιμηθεί με το The Oslo City Artist Prize και ήταν υποψήφιος για το Tarjei Vesaas' Debutant Prize, το Norwegian Radio's Literary Award και το Brage Prize (Best fiction of the year), γεννήθηκε στην Κροατία το 2003 και ζει στη Νορβηγία. Αυτό είναι το πρώτο του βιβλίο, το οποίο έκανε μεγάλη αίσθηση στη Νορβηγία πριν καν εκδοθεί.

Επιμύθιο

Υπάρχει ένα παλιότερο βιβλίο - και πάλι- από τις εκδόσεις «Μεταίχμιο», τα «Άγρια παιδιά» του Στίβεν Κέλμαν, που μου ήρθε στο νου διαβάζοντας τον Νορβηγό της γενιάς Ζ. Και τα δυο βιβλία τα διαπερνά ο πυρετός της εφηβείας, η ακμή και τα εξανθήματα της σύγκρουσης με το κατεστημένο της κάθε εποχής. Ο Λοβρένσκι λόγω φρεσκαδούρας και χωρίς ίχνη καθοδήγησης από μέντορες της δεκάρας, γράφει μικρά εκπληκτικά κεφάλαια με τίτλους -ρίμες και χωρίς να το ξέρει καν (νομίζω) τραβάει μια ευθεία γραμμή σαν μολυβιά και πάνω της σημειώνει: φιλία, σχέση, κινητά, βία, γλώσσα, αγάπη (μη σας ξεγελά, τη ξέρει). Η κάψα και η πείνα του για ταγκάρισμα στον λογοτεχνικό χάρτη είναι φανερές όπως και η απορία μας για το τι θα γράψει «όταν δεν είναι μικρός».

Μιχ. Παπ.